

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 31.

Vydána dne 28. června 1928.

Obsah: (82.—86.) 82. Úmluva o usazování mezi republikou Československou a republikou Tureckou. — 83. Nařízení o plemenitbě koní. — 84. Vyhláška o uznání českobratrské církve evangelické na území Slovenska a Podkarpatské Rusi. — 85. Vyhláška o statistických šetřeních v oboru statistiky zemědělského průmyslu. — 86. Vyhláška, kterou se stanoví sazba kolku pro hrací karty hliníkové.

82.

Úmluva

o usazování mezi republikou Československou a republikou Tureckou.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY TURECKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM
A VÝTAHY Z PROTOKOLŮ:

Convention

d'établissement entre la République Tchéco-
slovaque et la République Turque.

Le Président de la République Tchecoslovaque d'une part et le Président de la République Turque d'autre part, animés du désir de régler les conditions d'établissement des ressortissants tchécoslovaques en Turquie et des ressortissants tures en Tchecoslovaquie ont résolu de conclure, conformément au Traité d'Amitié entre la Tchecoslovaquie et la Turquie du 11 octobre 1924, une Convention et ont nommé, à cet effet, pour leurs Plénipotentiaires:

le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Miloš Kober,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de la République Tchecoslovaque à Angora
et

le Président de la République
Turque:

Monsieur Ali Djénani Bey,

ancien Ministre du Commerce, Député du Ghazi
Aintab;

(Překlad.)

Úmluva

o usazování mezi republikou Československou a republikou Tureckou.

President Československé republiky se strany jedné a president Turecké republiky se strany druhé, prodechnuti jsouce přáním upravit podmínky usazování československých příslušníků v Turecku a tureckých příslušníků v Československu, rozhodli se uzavřít, ve shodě se smlouvou o přátelství mezi Československem a Tureckem z 11. října 1924, úmluvu a jmenovali za tím účelem svými plnomocníky:

President Československé re-
publiky:

pana Miloše Kobra,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Československé republiky v Angoře

a

president Turecké republiky:

pana Ali Djénani Beye,

bývalého ministra obchodu, poslance v Ghazi Aintab;

Monsieur Ali Chevki Bey,

Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère des Affaires
Étrangères;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenu des dispositions suivantes:

Convention d'établissement entre la Tchécoslovaquie et la Turquie.

Article 1^{er}.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes auront le droit de s'établir et de séjourner sur le territoire de l'Autre et pourront, en conséquence, aller, venir et circuler librement, en se conformant aux lois, règlements et ordonnances en vigueur dans le pays.

Il est entendu que les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte au droit de chacune des Parties Contractantes d'autoriser ou d'interdire librement l'immigration dans son pays.

Article 2.

Chacune des deux Parties Contractantes se réserve le droit d'interdire par mesures individuelles, soit à la suite d'une sentence légale, soit d'après les lois ou règlements sur la police des mœurs, sur la police sanitaire ou sur la mendicité, soit pour les motifs de sûreté intérieure ou extérieure de l'Etat aux ressortissants de l'Autre Partie de s'établir ou de séjourner sur son territoire, et de les expulser pour ces causes. L'autre Partie s'engage à accueillir de nouveau, en tout temps ses ressortissants et leurs familles expulsés, si leur nationalité est certifiée par le consul compétent.

Le transport des personnes expulsées sera jusqu'à la frontière ou jusqu'au port d'embarquement de la Partie qui expulse, à la charge de cette dernière.

Article 3.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes auront, aux mêmes conditions que les ressortissants de la nation la plus favorisée, sur le territoire de l'Autre, le droit d'acquérir, de posséder et d'aliéner toute espèce de biens mobiliers ou immobiliers à l'exception des cas prévus par les législations respectives, en se conformant aux lois et règlements du pays. Ils pourront, aux mêmes conditions, en disposer librement par achat, vente, donation, transfert, contrat de mariage, testa-

pana Ali Chevki Beye,

státního podtajemníka v ministerstvu zahraničních
věcí;

kteří, sdělivše si své příslušné plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Úmluva o usazování mezi Československem a Tureckem.

Článek 1.

Příslušníci každé ze smluvních stran budou mít právo se usazovati a pobývat na území druhé smluvní strany a budou moci důsledkem toho choditi, přicházeti a volně se pohybovati, podrobeni jsouce zákonům, předpisům a nařízením platným v zemi.

Rozumí se, že ustanovení této úmluvy nedotýkají se práva ani jedné ani druhé smluvní strany, aby svobodně povolila nebo zakázala stěhování do své země.

Článek 2.

Každá z obou smluvních stran vyhrazuje si právo zakázati individuálními opatřeními buď na základě zákonného rozsudku, buď podle zákonů neb předpisů o policii mravnostní, o policii zdravotní neb o žebrotě, buď z důvodů státní bezpečnosti vnitřní nebo vnější, příslušníkům druhé strany, aby se usazovali nebo pobývali na jejím území a právo je vypovědět z uvedených důvodů, druhá strana se zavazuje, že přijme znova v každé době své vypovězené příslušníky a jejich rodiny, bude-li jich státní příslušnost potvrzena příslušným konsulem.

Doprava osob vypuzených provede se až na hranice anebo ku přístavu nalodění strany vypovídající na náklad posléze jmenované strany.

Článek 3.

Příslušníci každé ze smluvních stran budou mít právo, za stejných podmínek jako příslušníci státu požívajícího nejvyšších výhod, nabývat, držeti a zcizovati na území druhé strany všechny druhy movitostí i nemovitostí s výjimkou případů, předvídaných příslušnými zákonodárstvími, jsouce při tom podrobeni zákonům a předpisům místním. Za těchto podmínek budou moci jimi volně nakládati koupí, prodejem, darováním, převodem, svačební smlouvou, posledním pořízením, zákon-

ment, succession ab-intestat ou par tout autre moyen.

Ils ne seront assujettis dans aucun des cas susmentionnés à des charges, taxes ou impôts, sous quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront établis pour les nationaux.

Article 4.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes auront, aux mêmes conditions que les ressortissants de la nation la plus favorisée, sur le territoire de l'Autre, en se conformant aux lois et règlements du pays, le droit d'exercer toute sorte d'industrie et de commerce et de se vouer à tout métier et profession quelconque dont l'exercice n'est pas et ne sera pas réservé aux nationaux.

Article 5.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes n'auront à payer pour séjourner et s'établir sur le territoire de l'Autre ainsi que pour l'exercice sur ce territoire de tout genre de commerce, industrie ou métier et profession, aucun impôt, taxe ou charge de quelque nature que ce soit autres ou plus élevés que ceux perçus des nationaux.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes ne seront soumis sur le territoire de l'Autre quant à leur personne, leurs biens, droits et intérêts et quant à l'acquisition, possession et jouissance desdits biens ainsi qu'à leur transfert par cession, mutation ou héritage à aucune charge, taxe ou impôt direct ou indirect autres ou plus élevés que ceux qui pourront être imposés aux nationaux.

Ils seront notamment autorisés à exporter librement le produit de la vente de leurs biens et leurs biens mêmes, sous réserve des dispositions légales en vigueur dans le pays, et ils ne seront pas soumis en cela, en qualité d'étrangers, à des impôts, droits et redevances plus élevés que ceux qu'auraient à payer les nationaux.

Article 6.

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes ne seront astreints sur le territoire de l'Autre à aucun service militaire, soit dans les armées de terre, de mer ou de l'air soit dans les gardes ou milices nationales ni à aucune obligation ou charge remplaçant le service militaire.

Ils ne seront soumis qu'aux prestations et réquisitions militaires qui seraient imposées légalement aux nationaux.

nou posloupností nebo jakýmkoliv jiným způsobem.

V žádném se shora uvedených případů nebudou podrobeni dávkám, poplatkům neb daním jakéhokoliv druhu, které by byly jiné neb vyšší než ony, které jsou nebo budou zavedeny pro vlastní příslušníky.

Článek 4.

Příslušníci každé ze smluvních stran budou míti na území druhé strany, podrobně se zákonům a předpisům místním, za stejných podmínek jako příslušníci státu požívajícího nejvyšších výhod, právo provozovati každý druh živnosti a obchodu a věnovati se jakémukoliv povolání a zaměstnání, jehož provozování není a nebude vyhrazeno vlastním příslušníkům.

Článek 5.

Příslušníci žádné ze smluvních stran nebudou povinni platiti za pobývání a usazování na území druhé strany, aniž za provozování na tomto území veškerého druhu obchodu, živnosti neb povolání a zaměstnání žádné daně, dávky nebo poplatku jakéhokoliv druhu, které by byly jiné neb vyšší než ony, které jsou vybírány od vlastních příslušníků.

Příslušníci žádné ze smluvních stran nebudou podrobeni na území druhé strany, pokud se týče jejich osoby, jich majetku, práv neb zájmů a pokud se týče nabývání, držení a užívání tohoto majetku, jakož i jeho převodu cessí, směnou neb dědictvím, žádné dávce, poplatku neb dani přímé nebo nepřímé, která by byla jiná neb vyšší než ony, které budou uloženy vlastním příslušníkům.

Budou zejména míti právo vyvážeti svobodně výtěžky z prodeje svého majetku i svůj majetek s výhradou zákonných ustanovení v zemi platných a nebudou podrobeni v té příčině jakožto cizinci daním, poplatkům a dávkám vyšším, než by byly ony, které by platili vlastní příslušníci.

Článek 6.

Příslušníci jedné ze smluvních stran nebudou podrobeni na území druhé smluvní strany žádné službě vojenské, ani ve vojsku pozemním, ani námořním, ani v letectvu, ani v gardě neb národní milici, ani žádné povinnosti neb dávce nahrazující službu vojenskou.

Budou podrobeni toliko plněním a rekvisicím vojenským, jež by byly podle zákona uloženy vlastním příslušníkům.

Article 7.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes ne pourront, sur le territoire de l'Autre, être expropriés de leurs biens que pour cause légalement reconnue d'utilité publique et seront traités sur le pied d'égalité avec les nationaux.

Article 8.

Les sociétés commerciales, y compris les sociétés industrielles, financières, d'assurance, de communications et de transports, qui ont leur siège sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, et qui y sont constituées en vertu des lois de ce pays, seront reconnues légales dans le territoire de l'Autre, et y pourront ester en justice devant les tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour s'y défendre.

L'admission desdites sociétés à l'exercice de leur commerce ou industrie sur le territoire de l'Autre Partie Contractante sera régie par les lois et prescriptions qui sont ou seront en vigueur sur ce territoire.

Lesdites sociétés fonctionnant conformément à l'alinéa 2 ci-dessus, n'auront à payer pour l'exercice d'affaires commerciales ou industrielles dans le territoire de l'Autre Partie, des impôts, droits ou taxes, ni autres, ni plus élevés, que ceux perçus des sociétés nationales.

Ces sociétés pourront, à condition de réciprocité et en se soumettant aux lois du pays, acquérir toute sorte de biens mobiliers ainsi que les biens immeubles nécessaires au fonctionnement de la société, étant entendu dans ce cas que l'acquisition n'est pas l'objet même de la société.

Il est entendu que les dispositions susmentionnées ne portent pas atteinte aux taxes d'admission auxquelles une société étrangère quelconque est ou pourrait être soumise sur le territoire de l'une des Parties Contractantes.

Article 9.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes jouiront, sur le territoire de l'Autre, en tout ce qui concerne la protection légale et judiciaire de leur personne et de leurs biens du même traitement que les nationaux.

En conséquence, ils auront libre et facile accès auprès des tribunaux et pourront ester en justice aux mêmes conditions que les na-

Článek 7.

Příslušníkům žádné ze smluvních stran nebude moci býti na území druhé strany vyvlastněn jejich majetek, leč ze zákonem uznaného důvodu obecné prospěšnosti a bude s nimi nakládáno stejně jako s vlastními příslušníky.

Článek 8.

Obchodní společnosti, čítaje v to společnosti průmyslové, finanční, pojišťovací, společnosti zabývající se dopravou osob a zboží, které mají sídlo na území jedné ze smluvních stran a které jsou tam ustaveny na základě zákonů dotčené země, budou uznány jakožto zákonné na území druhé strany a budou tam moci vystupovati před soudy buď jako strana žalující nebo jako strana žalovaná.

Připuštění jmenovaných společností k provozování jich obchodu neb živnosti na území druhé smluvní strany bude se řídití zákony a předpisy, které jsou nebo budou v platnosti na tomto území.

Jmenované společnosti, pokud působí ve smyslu odstavce 2 shora uvedeného, nebudou povinny platiti za provozování obchodu neb živnosti na území druhé strany ani jiných ani vyšších daní, dávek neb poplatků, než jsou ty, které jsou vybírány od vlastních společností.

Tyto společnosti budou moci za podmínky vzájemnosti a podrobně se zákonům země, nabývati všechny druhy movitostí jakož i nemovitostí, které jsou nutny pro působení společností, předpokládajíc v tomto případě, že toto nabývání netvoří samo předmět společností.

Rozumí se, že shora uvedené předpisy nedotýkají se v ničem poplatků z připuštění, jimž jakákoliv cizí společnost jest neb mohla by býti podrobena na území jedné ze smluvních stran.

Článek 9.

S příslušníky každé ze smluvních stran bude nakládáno na území druhé strany stejně jako s vlastními příslušníky ve všem, co se týče zákonné a soudní ochrany jich osob a jich majetku.

Důsledkem toho budou míti volný a snadný přístup k soudům a budou moci jednati před soudy za stejných podmínek jako vlastní pří-

tionaux, sous réserve des dispositions relatives à la caution *judicatum solvi* et à l'assistance judiciaire gratuite qui seront régies par la législation locale jusqu'au règlement de ces questions par une convention spéciale à conclure entre les deux Parties.

Article 10.

Il est convenu qu'aucune des Parties Contractantes ne pourra invoquer le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée énoncée dans la présente Convention pour réclamer en faveur de ses ressortissants, et sociétés de droits autres ou plus étendus que ceux accordés par elle même aux ressortissants et sociétés de l'Autre Partie Contractante.

Article 11.

La présente Convention entrera en vigueur un mois après la date de l'échange des ratifications et aura la durée de trois années. Si la Convention n'est pas dénoncée par l'une ou l'autre des Parties Contractantes au moins six mois avant l'expiration de ladite période, elle restera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée, cette dénonciation ne devant produire ses effets qu'après l'expiration d'un délai de six mois.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Prague, aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Angora, le 31 Mai 1927.

L. S. MILOŠ KOBR m. p.

L. S. ALI DJÉNANI m. p.

L. S. A. CHEVKI m. p.

Protocole de signature.

Au moment de procéder à la signature de la présente Convention le Délégué du Gouvernement Tchécoslovaque déclare au nom de son Gouvernement que le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée énoncée à l'article 4 de la présente Convention ne pourra être invoquée en faveur des ressortissants tchécoslovaques en ce qui concerne le

slušníci s výhradou příslušných ustanovení, týkajících se *cautio judicatum solvi* a práva chudých, jež se budou řídití zákonodárstvím místním až do úpravy těchto otázek zvláštní úmluvou, která bude mezi oběma stranami uzavřena.

Článek 10.

Jest smluvno, že žádná ze smluvních stran nebude moci dovolávati se výhody vyplývající z doložky nejvyšších výhod, prohlášené v této úmluvě, aby uplatňovala ve prospěch svých příslušníků a společností jiná neb rozsáhlejší práva než jsou ona, která sama povolila příslušníkům a společnostem druhé smluvní strany.

Článek 11.

Tato úmluva vejde v platnost za jeden měsíc po výměně ratifikací a zůstane v platnosti po tři léta. Jestliže úmluva nebude vypovězena jednou neb druhou smluvní stranou nejmeně šest měsíců před vypršením tohoto období, zůstane v platnosti, pokud nebude vypovězena; výpověď nabude účinnosti až po vypršení lhůty šesti měsíců.

Bude ratifikována a její ratifikace budou vyměněny v Praze, jakmile to bude možno.

Na důkaz čehož zmocněnci obou stran podepsali tuto úmluvu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno dvojmo v Angoře dne 31. května 1927.

L. S. MILOŠ KOBR v. r.

L. S. ALI DJÉNANI v. r.

L. S. A. CHEVKI v. r.

Závěrečný protokol.

Při podpisu této úmluvy prohlašuje zmocněnec československé vlády jménem své vlády, že výhody, vyplývající z doložky nejvyšších výhod, stanovené v čl. 4 této úmluvy, nebude možno se dovolávati ve prospěch československých příslušníků pokud jde o zachovávání nabytých práv, která příznalo Turecko na základě čl. 4 úmluvy o usazování, uzavřené

respect du droit acquis reconnu par la Turquie en vertu de l'article 4 de la Convention d'Etablissement conclue à Lausanne, le 24 Juillet 1923, aux ressortissants des États qui l'ont signée.

Le présent Protocole fait partie intégrante de la Convention signée en date d'aujourd'hui et entrera en vigueur en même temps que celle-ci.

MILOŠ KOBR m. p.

ALI DJÉNANI m. p.

A. CHEVKI m. p.

v Lausanne 24. července 1923, příslušníkům států, jež tuto úmluvu podepsaly.

Tento protokol tvoří podstatnou součást úmluvy, dnešním dnem podepsané a vstoupí v platnost současně s uvedenou úmluvou.

MILOŠ KOBR v. r.

ALI DJÉNANI v. r.

A. CHEVKI v. r.

Extrait du procès-verbal de la séance du 25 Janvier 1927 tenue au Ministère des Affaires Étrangères à Angora.

Convention d'établissement entre la Tchécoslovaquie et la Turquie.

Article 3.

Sur la demande de la Délégation Tchécoslovaque, la Délégation Turque a accepté de remplacer cet article par l'article 2 du Traité conclu avec la Finlande.

La Délégation Tchécoslovaque a en outre prié la Délégation Turque de vouloir bien l'éclairer sur le sort qui sera réservé aux ressortissants tchécoslovaques possédant des biens ruraux en Turquie.

La Délégation Turque a déclaré que les droits acquis des ressortissants tchécoslovaques en ce qui concerne les biens ruraux seront reconnus par le Gouvernement Turc et que les dispositions de l'article en question ne se rapportent qu'aux acquisitions ultérieures de cette nature.

La Délégation Tchécoslovaque voudrait savoir encore si le Gouvernement Turc reconnaîtrait le transfert par voie successorale des biens ruraux appartenant aux ressortissants tchécoslovaques ainsi que les contrats d'affermage passés entre les propriétaires des biens ruraux et les ressortissants en question.

La Délégation Turque répond affirmativement.

MILOŠ KOBR m. p.

ALI DJÉNANI m. p.

A. CHEVKI m. p.

Výtah z protokolu o schůzi konané dne 25. ledna 1927 v ministerstvu zahraničních věcí v Angoře.

Úmluva o usazování mezi Československem a Tureckem.

Článek 3.

K žádosti československé delegace svolila turecká delegace nahraditi tento článek článkem 2 smlouvy uzavřené s Finskem.

Československá delegace kromě toho požádala delegaci tureckou, aby jí laskavě dala vysvětlení o způsobu, jakým bude nakládáno s československými příslušníky, kteří jsou držiteli venkovských nemovitostí v Turecku.

Turecká delegace prohlásila, že práva nabytá československými příslušníky pokud se týče venkovských nemovitostí, budou uznána tureckou vládou a že ustanovení dotčeného článku se vztahují toliko na pozdější nabytí tohoto druhu.

Československá delegace přála si ještě sdělení, zda turecká vláda by uznala převod dědictvím venkovských nemovitostí, náležejících československým příslušníkům, jakož i smlouvy pachtovní, uzavřené mezi vlastníky venkovských nemovitostí a dotčenými příslušníky.

Turecká delegace odpovídá kladně.

MILOŠ KOBR v. r.

ALI DJÉNANI v. r.

A. CHEVKI v. r.

Extrait du procès-verbal de la séance
du 11 Mai 1927 tenue au Ministère des Af-
faires Étrangères à Angora.

Convention d'établissement
entre la Tchécoslovaquie et
la Turquie.

Article 4.

Sur la demande de la Délégation Tchéco-
slovaque, la Délégation Turque déclare qu'en
vertu de sa législation il n'existe aucune dif-
férence entre le droit d'exercer toute sorte
d'industrie et de commerce et celui d'admis-
sion à l'exercice de ces derniers.

MILOŠ KOBR m. p.

ALI DJÉNANI m. p.

A. CHEVKI m. p.

Výtah z protokolu

o schůzi konané dne 11. května 1927 v mini-
sterstvu zahraničních věcí v Angoře.

Úmluva o usazování mezi Česko-
slovenskem a Tureckem.

Článek 4.

K žádosti československé delegace prohla-
šuje turecká delegace, že podle jejího zákono-
dárství není nijakého rozdílu mezi právem
provozovati každý druh živnosti a obchodu a
právem připuštění k jejich provozování.

MILOŠ KOBR v. r.

ALI DJÉNANI v. r.

A. CHEVKI v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM A VÝTAHY Z PROTO-
KOLŮ SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-
SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 31. SRPNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO
SEDMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 6. dubna 1928,
při čemž bylo konstatováno, že turecká ratifikace nezahrnuje Výtahy z protokolů o schůzi
dne 25. ledna 1927 a 11. května 1927.

Úmluva nabyla mezinárodní platnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.